

РЕШЕНИЕ

№ 30166

гр. София, 16.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
публично заседание на 19.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева, като разгледа дело номер **6613** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.3 във вр.с чл.34, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на А. Ф. А., гражданин на С., [дата на раждане], ЛНЧ: [ЕГН], подадена чрез адв.В., назначен по Закона за правната помощ, срещу Решение № 6303/27.05.2024 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците, с което е отказано събиране на оспорвания с неговата леля Г. Р. А. на територията на Република България.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като постановено в противоречие с материалноправни разпоредби на ЗУБ. Подателят й счита, че не са обсъдени всички релевантни факти и обстоятелства, от които да се установят обективно предпоставките за събиране на семейството. С оглед на това жалбоподателят моли за отмяна на решението. В с.з. жалбоподателят не се явява, а процесуалният му представител адв.В., назначен по реда на Закона за правната помощ, поддържа жалбата и моли за отмяна на административния акт с позоваване на принципа за висшия интерес на детето.

Ответникът – Председателят на ДАБ, чрез процесуалния си представител юк.К. оспорва жалбата. Представя писмени бележки, в които развива подробни съображения в подкрепа на тезата си за неоснователност на жалбата, с оглед на което отправя до Съда искане да я отхвърли. Не претендира разноски.

По делото се установява следната фактическа обстановка:

С Решение № 16737/07.11.2023 г., издадено от Председателя на ДАБ, на жалбоподателя А. Ф. А. е предоставен хуманитарен статут.

С молба рег.№ 14438/21.12.2023 г., подадена по реда на чл.34, ал.1 ЗУБ, А. Ф. А. е направил искане да се събере на територията на Република България със своята леля Г. Р. А., родена на 02.08.1989 г. - гражданка на С., находяща се в Турция. В молбата до административния орган жалбоподателят не е посочил основания, които налагат чужденецът да се събере на територията на Република България с леля си. Приложил е копие от лична карта на Г. Р. А., копие от семейна преписка за актуалното състояние на гражданите относно Г. Р. А. и нейните непълнолетни деца, страници от семейни книжки на бащата на молителя, от които е видна родствена връзка между бащата на А. Ф. А. и Г. Р. А..

На 02.02.2024 г. с жалбоподателя е проведено интервю, обективизирано в Протокол рег.№ 14438. От интервюто се установява, че леля му Г. Р. А. го е отгледала като малък след развода на родителите му. Леля му има пет малолетни деца. Със своите родители жалбоподателят поддържа връзка по телефона. След развода и двамата му родители имат нови семейства. Майка му и баща му са предоставили на леля му пълномощно (л.18), съгласно което тя има разрешение да пътува с А. Ф. А. вътре в страната и извън нея, да посещава отдела за имиграция и паспорти, да получава изходна виза за непълнолетни, да се грижи за него, да управлява делата му и да живее с него във всяка страна, която желае, да подписва всички документи и транзакции, да посещава всички официални отдели и да плаща всички необходими такси, да подава и подписва заявления. На проведеното интервю е присъствал адв.В., назначен за представител на жалбоподателя по реда на Закона за правната помощ.

По подадената молба за събиране на семейството Председателят на ДАБ е постановил обжалвания отказ, като се е мотивирал с липса на предпоставките по чл.34, ал.1 във вр.с § 1, т.3 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ. Пред административния орган е представено копие на удостоверение за законно настояничество - попечителство, издадено на 17.08.2023 г. от съда в Кахтания, С.. Административния орган се е позовал на обстоятелството, че родителите на молителя са живи и здрави и не са се отказали от правата си върху своето дете – молител в административното производство. Председателят на ДАБ е изтъкнал, че лелята на чуждия гражданин, вместо да се грижи за непълнолетния си племенник, го е оставила да премине сам в България, която е чужда и непозната за нею страна, като по този начин го е изложила на риск за живота и здравето му. Издателят на оспореното решение е заключил, че в случай на събиране на територията на България на молителя с леля му, за нейните малолетни деца ще бъде невъзможно да се грижат за себе си и на практика семейството на леля му ще бъде разделено.

По делото беше представен социален доклад изх.№ ПР/Д-С-КС/835-001/25.11.2024 г. относно жалбоподателя. За този доклад Съдът констатира, че страда от непълноти, като липсват данни за роднината по сребрена линия на жалбоподателя (леля), относно която е постановен обжалваният отказ за събиране. С оглед на горното, по делото беше представен социален доклад изх.№ ПР/Д-С-КС/940-001/23.12.2024 г. относно жалбоподателя, в който тези непълноти са отстранени. От доклада се установява, че А. А. Ф. е арабин, мюсюлманин-сунит. Учил е до 6 клас в С.. Родителите му са разделени. Лелята по бащина линия го е отгледала. Същата е вдовица. Непълнолетният е напуснал С. нелегално заради войната. Заминал е за Турция. Детето е живяло заедно със семейството на леля си в гр.У., Турция. Напуснал е Турция, защото нямат работа и финансова възможност. Това е първата му молба за международна закрила. Контактна с родителите си по телефона. Не е имал проблеми от това, че е арабин и мюсюлманин. Желаете да получи закрила в България. Същият има предоставен хуманитарен статут в България. Непълнолетният има отказ за събиране с леля си в България. Лелята на детето се казва Г. А. Р., на 31 г., сирийска гражданка. Същата го е гледала от малък, след това заедно са отишли в Турция. От време на време непълнолетният поддържа връзка по телефона с родителите си, които са

разведени и не са се грижили за него. След раждането майка му го дава на бащата, а той на своята сестра. Майката и бащата са дали пълномощно на лелята да му стане настойник. Лелята има пет деца, четири момчета и едно момче – най-голямото дете е на 13 г., а най-малкото - на 2 години. Налично е удостоверение за законно настойничество - попечителство, издадено от съда в Кахтания, С. на 17.08.2023 г. Родителите не са се отказали чрез от детето си по съдебен ред. В доклада е записано, че детето А. Ф. А. е в неизвестност и не е на територията на Сигурната зона. По делото беше приет като доказателство доклад за актуалната обстановка в С., представен от ответника.

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

При извършена служебна проверка относно законосъобразността на оспореното решение на основанията по чл.146 АПК, Съдът намира, че решението е издадено от компетентен орган по смисъла на чл.48, ал.1, т.3 ЗУБ - Председателят на ДАБ, който е овластеният от закона орган да вземе решение за отказ за събиране на семейството. При издаването му е спазена предвидената в закона форма, а административното производство е проведено при спазване на принципите за законност, истинност и съразмерност по чл.4, чл.6 и чл.7 АПК.

Според разпоредбата на чл.34, ал.1 ЗУБ, чужденец с предоставен статут на бежанец или хуманитарен статут има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България. Материалноправна предпоставка за вземане на положително за молителя решение представлява изпълнение на изискването за събиране с член от семейството му.

Легалното определение на понятието "членове на семейство" за целите на закона е дадено в § 1, т.3 от ДР на ЗУБ, като според б.г) такива са настойникът или попечителят на непълнолетното, невстъпило в брак лице, на което е предоставена международна закрила. В конкретния случай жалбоподателят е поискал събиране с леля си, като е представил съдебно решение за учредено в нейно лице настойничество (л.18), който документ е датиран от 17.08.2023 г. Тъй като чужденецът е роден през 2007 г., към 2023 г. той не е бил малолетен, тъй като е имал навършени 16 години.

В тази връзка Съдът съобрази следното, че институтът на настойничеството и попечителството намира приложение спрямо определени категории лица, които поради възрастовата си незрялост или умствена недоразвитост, не могат сами да се грижат за себе си и се нуждаят от съдействие. Така според чл.153, ал.1 от Семейния кодекс настойничество се учредява над малолетни, чиито родители са неизвестни, починали, поставени под пълно запрещение или лишени от родителски права, както и на непридружени малолетни чужденци, които са на територията на Република България; настойничество се учредява и над лица, поставени под пълно запрещение. Съобразно ал.2 от същия нормативен текст попечителство се учредява над непълнолетни, чиито родители са неизвестни, починали, поставени под пълно запрещение или лишени от родителски права, както и на непридружени непълнолетни чужденци, които са на територията на Република България; попечителство се учредява и над лица, поставени под ограничено запрещение.

Съдът констатира, че жалбоподателят е [дата на раждане] , и от 15.02.2025 г. е навършил пълнолетие, като няма данни същият да е поставен под запрещение, и към настоящия момент той е пълнолетно лице. Ето защо следва да се приеме, че спрямо него не могат да намерят приложение правилата за настойничеството и попечителството.

Нормата на чл.34, ал.4 ЗУБ разпорежда на Председателя на ДАБ да разреши събирането на непридружен малолетен или непълнолетен чужденец с предоставена международна закрила с

лице, което отговаря за него по силата на закон или обичай, когато родителите му са починали или са в неизвестност. При това положение спорът по делото се свежда до това към кой момент следва да се преценява възрастта на жалбоподателя като едно от условията по чл.34, ал.4 ЗУБ.

Отговор на спорния въпрос дава правилото на чл.142, ал.2 АПК, според което установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Към този момент чуждият гражданин вече е пълнолетно лице и не може да се ползва от специалната законова закрила, уредена в чл.34, ал.4 ЗУБ. От друга страна не са налице и другите вписани в законовата норма изисквания - родителите му са починали или са в неизвестност. Нещо повече – молителят изрично е посочил, че поддържа връзка с тях по телефона, а на интервюто по повод молбата му за закрила (л.68) е споделил, че е имал и лично контакти с тях.

Съдът намира, че искането на чужденеца с предоставена закрила за събиране с леля му може да бъде разрешено чрез установяване наличието на предпоставките по § 1, т.3 от ДР на ЗУБ. След като е навършил пълнолетие на 15.02.2025 г., към настоящия момент той не отговаря на условието да е непридружен непълнолетен по чл.34, ал.4 ЗУБ. Необходимо да се отбележи, че жалбоподателят вече не живее в Сигурната зона на РПЦ, на интервюто по повод молбата му за закрила е споделил, че в Турция е работил, както и че е взел решението за напускане на Турция с цел да спаси леля си и семейството ѝ от там. От това следва, че молителят е в състояние да взема съзнателни решения за своето бъдеще и на своите близки, и като пълнолетно лице той не принадлежи към уязвима група: дете-бежанец, което да се ползва от по-благоприятната процедура за събиране със семейството си. В тази връзка е неоснователно позоваването в жалбата на практика на Съда на ЕС.

Още един аспект на правния спор се състои в това, че при събиране на чуждия гражданин с леля му на територията на България, нейните малолетни и непълнолетни деца, от които едното малолетно дете е с хронично заболяване (порок на сърцето) и се нуждае от постоянни грижи, биха останали без родителска грижа и закрила. Т. разрешение не би изпълнило най-добрия в интерес на децата.

Правилен и законосъобразен е изводът на административния орган за липсата на материалноправни предпоставки в процесния случай за прилагане на чл.34 ЗУБ за събиране на чуждия гражданин с леля му.

Предвид по-горе изложеното жалбата против решението следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Тъй като ответникът не претендира разноски, независимо от изхода на делото Съдът не дължи произнасяне по тях.

Така мотивиран, Административен съд-София град, 42 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Ф. А., гражданин на С., [дата на раждане] , ЛНЧ: [ЕГН], срещу Решение № 6303/27.05.2024 г., издадено от Председателя на Държавната агенция за бежанците, с което е отказано събиране на оспорващия с неговата леля Г. Р. А. на територията на Република България.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ:

